

BARNDOMMENS GADE

Harald Herdal

¹ Den var vor barndom,
af den blev vi til,
dér blev der mænd
af os snottede drenge;
⁵ dér blev vi vidende,
kyniske, rå
(følelser passed vi
anstrengt på,
hærdede lod vi
¹⁰ vor blødhed fortrænge).

Gaden var alt
i vort barndomsliv:
solskin og slagsmål,
trafikens mirakler,
¹⁵ angst for betjente,
venskab og kiv,
de voxnes mærkværdige
udslag af liv,
de voxne - vor barndoms
²⁰ helte og stakler!

Selv var vi sarte,
blufærdige sind,
godt var det skjult
bag en gadedrengs maske;
²⁵ vi blev forhærdede,
næsten til spot,
det var som blodet
i os blev gråt;
men der var glød
³⁰ bag den brostensgrå aske.

Gaden var alt.
Den var livet for os.
Virkeligheden
og længslen og drømmen.
³⁵ Alting var åbent.
Vi så hvad vi så.

Tænksomme tav vi
når dagen blev grå
og lygterne lyste
⁴⁰ på menneskestrømmen.

Gaden om aften:
dagens fest!
lørdagshalløj
i beværtningen »Lammet«,
⁴⁵ fulde mænds skrål
og koner der stod
og ventede på manden
mens mørkets flod
strømmede dulmende
⁵⁰ trist over slammet ...

Hér fik vi livet
sandfærdigt at se.
Dybt er vort indtryk,
og i det dybe
⁵⁵ underbevidsthedens
vidende land
lever en dreng
i det kød der er mand;
her går vi oprejst,
⁶⁰ men dér må vi krybe.

Indtil en dag
da et skred i vort sind
uventet sønderslår
mindernes trængsel,
⁶⁵ - uklar erindring,
ting der var glemt,
lever forunderligt
klart og bestemt,
fylder os tungt
⁷⁰ med en mærkelig længsel.

Menneskeliv
som en trofast bevidsthed
værnede om
lever op i vort indre;

⁷⁵ menneskeskæbner,
erfaringers sum,
lysner som når
i det natmørke rum
en stjerne står rødt
⁸⁰ i de frostkolde vintre.

Barndommens gade
er dybt i vort sind,
den var vor ven
og hvad den fortalte,
⁸⁵ glemmer vi aldrig,
- det lever vi på.
Var det som nutidens
liv gik i stå,
så var det barndommens
⁹⁰ gade der kaldte ...